

[Indenrigsministeren.]

områder. Men jeg forstår ikke, at det ærede medlem nu kan tage den stilling til denne sag, som han gør, for det er jo en kendsgerning, at alle de lægelige grunde, som nu angives, tidligere er angivet overfor det folketingsudvalg, som traf afgørelsen; det er en kendsgerning, som man ikke kan lade ude af betragtning. Det kan måske trøste det ærede medlem hr. Fibiger lidt, når jeg siger, at efter at jeg har undersøgt denne sag, har gennemgået henvendelserne fra lægerne dengang og henvendelserne fra lægerne nu og drøftet disse med sagkyndige folk, foreligger der ikke for mig nogen grund til, at rigsdagen skulle lave den afgørelse om, som dengang blev truffet.

Der tales nu om at placere hospitalet i Aalborg eller Hjørring — det må jo blive et af de steder, hvis det skal flyttes fra Brønderslev. Men det udvalg, som var nedsat dengang, og som skulle afgive en saglig ansvarlig redegørelse overfor rigsdagen, der skulle træffe beslutningen, anfører, at de grunde, som blev anvist af Hjørring kommune, var ganske uegnede til formålet, og at man heller ikke kunne finde nogen egnet grund ved Aalborg. Og en egnet grund er jo dog en betingelse for at opføre et sindsygehospital. Hvis denne sag skal tages op igen, må man have nedsat et ansvarligt udvalg, som igen kan se på muligheder i så henseende; det forhold må også tages i betragtning.

Men naturligvis, når sagen skal viderebehandles i et udvalg, er der ingen grund til her at trække debatten i langdrag; der vil blive lejlighed til i dette udvalg at få alle de grunde, som taler for og imod, frem til saglig belysning.

Første næstformand (Arnth Jensen): Forhandlingen drejer sig nu om det af det ærede medlem hr. Fibiger stillede forslag om at standse behandlingen og henvise sagen til et udvalg.

Qvist Hansen: De bemærkninger, det ærede medlem hr. Fibiger sluttende med, at han kunne gå med til et udvalg, som skulle forpligte sig til at afslutte sit arbejde i løbet af 8 dage, forekommer mig at være noget af en parodi. I løbet af 8 dage kan et udvalg i hvert fald ikke nå at få gennearbejdet noget af det, indenrigsministeren her har skitseret.

N. Chr. Christensen: Jeg indledede med at sige, at denne debat var højst usædvanlig, at det, at dette forslag var stillet her i

tinget, var et usædvanligt skridt. Jeg tør nok antyde, at det forslag, som den ærede forslagsstiller nu fremsatte, er en noget usædvanlig udgang af debatten, eftersom vi åbenbart i næste uge skal sidde til foredrag hver af ugens dage.

Jørgen Jørgensen: Jeg kan naturligvis i overensstemmelse med de synspunkter, jeg fremsatte før, anbefale det forslag, som er stillet af det ærede medlem hr. Fibiger, at man standser behandlingen af forslaget og henviser sagen til drøftelse i et udvalg. Men jeg tror ikke, man kan sætte en frist på 8 dage, og jeg må tilråde, at forslaget om de 8 dage ikke fastholdes. Jeg er enig i, at udvalgsarbejdet skal afsluttes meget hurtigt, men efter en henvendelse som den, der er sket til rigsdagen, må jeg mene, at de pågældende ansvarlige læger har krav på overfor et rigsdagsudvalg at kunne fremføre deres synspunkter. Jeg mener ikke, at udvalget nu skulle begynde at undersøge, om der er en bedre byggegrund et andet sted eller slige ting. Udvalget skal vurdere, om der foreligger så vigtige og afgørende lægelige grunde for at træffe en anden beslutning, at det kan forsvares at ændre den trufne afgørelse. Derfor mener jeg, at vi bør have udvalget, og at dette bør gøre sig færdigt meget hurtigt. Men jeg må altså henstille til forslagsstilleren, at han ikke fastholder betingelsen om de 8 dage.

Ordføreren for forslagsstillerne (Fibiger): Når jeg foreslog, at udvalget kun skulle arbejde 8 dage, var det udtryk for, at det ikke skulle være et udvalg, der skulle blive siddende og tærskle langhalm på sagen. Jeg fremsatte det forslag, for at lægerne skulle kunne få lejlighed til at komme tilstede i udvalget, og for at man skulle kunne få de oplysninger af indenrigsministeren, som han kan give os. Det mener jeg ikke behøver at tage så lang tid. Men jeg tillader mig så at foreslå, at sagens behandling standses ved dens henvisning til et udvalg på 15 medlemmer.

Mogens Fog: Af letforståelige grunde vil jeg foreslå, at udvalget bliver på 16 medlemmer.

Første næstformand (Arnth Jensen): Jeg opfatter de faldne udtalelser således, at der er enighed om at standse sagens behandling ved dens henvisning til et udvalg. Der foreligger imidlertid to forslag om udvalgets størrelse. Dette spørgsmål vil komme til afgørelse i tingets næste møde.